

11111

6011

11111

11111

اعلام

در جهان این قلم دور نماند

رجا پهل آمل چای دور نماند

عالم اولان هم کوزلدر هم چچک

چای پهل اولان هم صغیردر هم اشک

کردن او کراشمینی کشی کو مینجه مکت

لک التون کولاه کیم کیم مرکب کیم مرکب

هج اشک حاجی اولور وایه بیک کیم مکیه

قادره صوفی قلندر طاشن طاشیده تنکیه

مع اینجه جاییله کو نورسن آخ جاها ایله

لک التون کولاه هیله کیم کیم آدی بشکدر

علم ات اسباب العلم ثلثة الجواهر السیمة والنخبة الصادق والعقل

الجواهر خمس البصر والشم والذوق واللمس والسمع

النخبة علی نوعین خیر المتواتر وخیر الترسول تعرف العقل

وهو جوهر

درک صرف والتفکر اول الف و صیغته

الکلیه صیغته بلایه قید تمیز التمهید

درک خیر والتفکر دمه و صیغته

کم یور مشدر فی الصغر مفتاح الفرج

و کیدک الا صید ولو کان نایب فاصید

72000

700

اعلال ادغام

۲۸۸
تاریخ از عهد و تحریکات

نقیر ایچ قسید ای ایله نقیر کسیندک و غیریندک کلامنی نقیرد
 ایمنی ایله نقیر کسیندک کلامنی نقیرد یعنی ایله نقیر غریزندک
 کلامنی نقیرد ۱۸۰

عاشق بنفشه در

مطلوبه من ما واجب بواسطه كونه افعال الكفنه
مطلوبه من هذه الاعراب العمود من غير ان
مطلوبه من ما واجب فيه اشرع على النفس او تقديرها
او ماله

۴۱
جهان اعیانه شعله دم در و جنت که کمر خوان او نور سه ان حرف جازم در ایکه فصله هبیم اید هکدی
پری عالی مردم ایلدی صنگه ماهله
یورم بخوبه هبیم انجری جوی بود که شرط ماضی اولوب
انجری
مضامی اولدین وقت فیهام هبیم هبیم هبیم هبیم هبیم

افسندت که من سی کلاه بر خیمه صفایم
در ج او سوزن و زنگنه آینه اوله بکشد
ایمونه حق دید و صیورت و جدانه
صیورت ایمونه ایم از انهم دصول
هم در حق کسرت ۲۰ مجنون

حانه
اولم پانچونجه دنه : كسه باخرم بار ايجرده
كونر لرم قاجنده قالدي يېقصادي بار ايجرده

گفته بر اخلاص رسیده گوید عاشق زاری
بکشته روانیدر شاد و غم ایتمن انجباری

قطعه ای است که در بعضی کتب و کتب دیگر
گفته شده است که تا نزدیکی هفت یاری

سنت هوله عقده ترله ایدم که به وار من الدله
قدم بریکا ای چشم آفت ناموس آرتی

مست
افندم سینی استخوان
برجیه مصایه اطایر خوش
نظر ایله ایرد سینی بوجیه
فم ایه سول ایله طلب
مخول اعضادای جان
سلم اولور العانه رجوع
قندر آعلانه

بنی ذلفات بنی آتکو او موز پانه او موز صبا بنم .
دوشم منی شاکه بود کلا اتر سو بلسا باری

کوناهیں اسلم ہو قہ فطرت الیوم بلسم
یا کلام صد قلبہ نورم ایسہ کہ کی یاری

یستد فائمه بیدی کوزل یونانی استفا
سزای در دمنده فائمه چکه بود در افکاری

١٠

نازل ولیزہ بضا
قلما غی کہ تا او کند

یو د لهر جان بیوفا

اصطلاحی کہہ اوکرنی ہے

من یونیا قس اوغریه اوغریه

آرتور و باغتمه نام جوهریه

عاشقانه نیت به غیر

۱۰. رنگی که به او کشیده

بسم الله الرحمن الرحيم

در جمع اینها یکمتر ده

مسند دار فلول دقت دره بو

سایه کنی کدله او کدله

ای قاضی سروی کما کوهرگی اخلدوب کما

بوی دخی و ریاضه که با که به دو کشته

منها اصله قلنا ايدي كرامه
جماع المتدين عند العرب ميم ثانيا
قلب تركه قرب محمد جلدی اوله يقضه
منها على عبد القيس ثم تنويعه
تبدل اندركه قلنا اوله
منها علم ابد صلواته

من تفضیل و شیخی ایله استمال الود
انف دسم ایله من ایله اضافت ایله

که کانه طوطی اولی بر کوزل یار
چو ز خانه رو شد بوی خوش تار

عقله یاغور یولوزی قاره
صالحه هم اید جانم سودیکم

چهارم کوزه لنگه که در آن کوزه کحل سوم در

مصدق فیروز در هجری اولی دی
عشق خان بنامه کوکل سودیک

بیت

عاشق کاشیده که ز غم سوخته
تر که دوندی بزم بوی صدف

کو - ندر یار من صابو بر لعل
ترد - بوقه - کو - زله بر لبم سه زیکم

۱۰۰

کے کہ یہ دو کہ ہے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

تعريف الماد تعريف القياس
ما يبنى عليه شيء هو قول مؤلف من
اقوال متى سالت
لزمتم عنها المزايا
قول اخر

تعريف الانسان
ذات ثبوت في الطوق
تعريف المثل
من جمع اثنين عشر
فيكون

لقد اعلنت الله ايدى اولادك
وقول بيده همى وصرف من انكر
لام ناهيه ملايس المونة ايجونه
لام اولايه مرفا نكره نولان لامات
جمع اولونه ايجونه للاد اولى مرف
مرف سيلة افرجور اولى للاد

تعريف الثوب وهو طاقه منه الكتب متعل على مائل كثيرة
غير متعلوه ما فيها لما بعدها
ان تعريف غنى اسم للمقدار السابق الغير الموقوف
تعريف المثال
هو المخرى الذي يذكر لا يوضع
القواعد و ايضا لها الى فهم
المستفيدين مرم

انسان القواعد عندكم من القواعد وان

فربما لكم لفظ وضع لمعنى مفرد ماهية **نكرة** ماهية الشيء الحقيقية اى وجوده
مفرد ماهية **نكرة** الة قانونية تعظم مراعاتها الناس في اللفظ عن الخطاء من حيث
الاعمال والادعائى مفرد عابثى معرفة الاعلان والادعائى والاقام
مفرد اشتقاق امة اللفظ يدور منه اللفظ في جميع تصاريه مع ترتيب الحروف
وزيادة المعنى فربف العلم صفة يتجلى بها المذكور لمذ قامت هي به او حصول
صورة الشيء في العطر اوصقة فوجب تمييزه ولا تخمل القبض اوصفة ذات
صلوق الدلائل في كونه الشيء بجملة يلزم من العلم به العلم بشئ افر او الظنة
به الظنة بشئ افر الاشارة الى الابنية وهي مادة يفرض لها الهيئة بسبب الحركات
والسكات وسبب التقديم والتأخير المختلفة ما بحث عنه الفاظ مختلفة في حيث
واحدة والالف والام فيها صرف عند الماذى والافقش وهو حصول عند المنصور
والجهد مذكره الذى موزع شئ اتى معناه در جميع قلتى قرينة تعلق
حت العية جمع قلت باقرية تطلق غود الغز بيت سورة والناس في ليس
اللباس وجمع العلم في ترك الناس صورة القلب منهم فاكتبه سورة القدر هبل

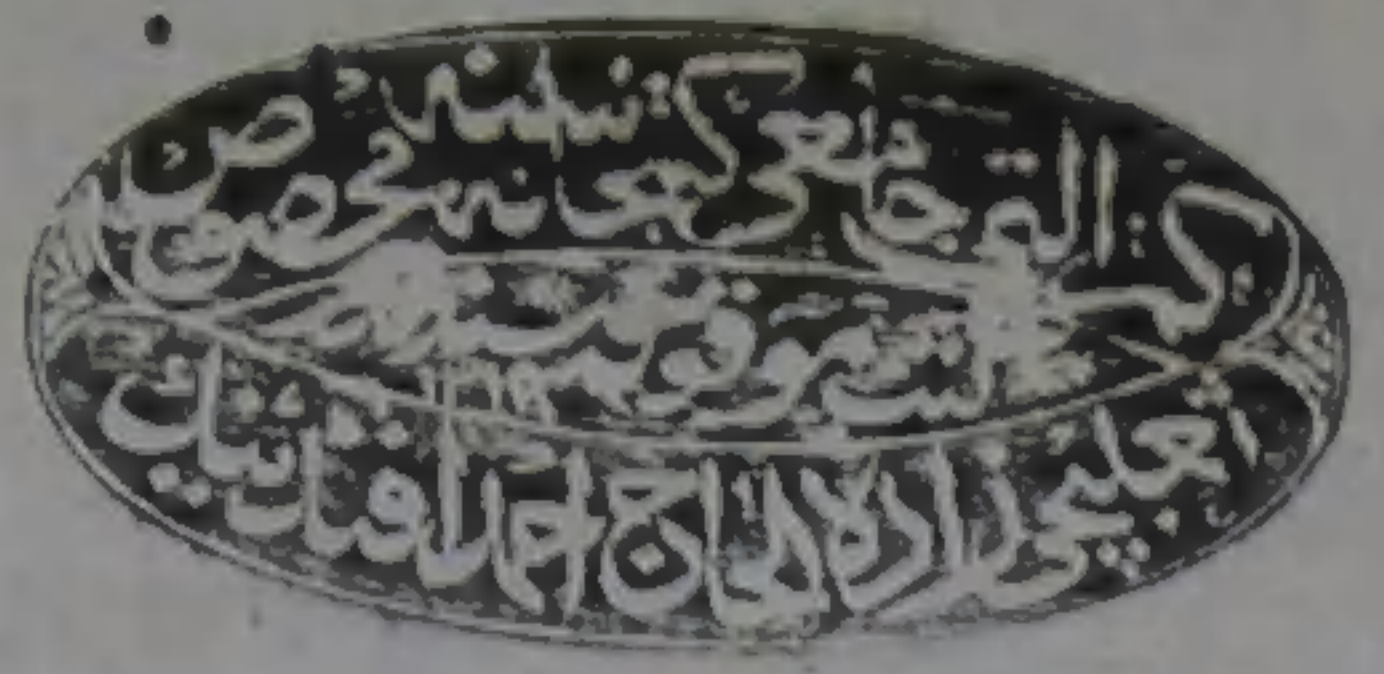
[illegible]

١٢

المذكور في الاصطلاح وهو ما يكون فيه علامة الثابت نقطة أو قدراً المفرد
في الاصطلاح وهو ما دل فيه لفظاً على جزء معنى الغائب في اللفظ ما لا يكون
مبصراً بالعين وفي الاصطلاح هو الذي يكون في وسط الكلام بين المتكلم والمخاطب

برای آنکه
در اینکه نقطه معتدله بر قدری نقطه محکم اول سوره ایچونه ان کز اذ اهل
هنا که بالکسر فاعل نه منی یا به کسر یله حرکت و بردن یضم اولی لغت ضعیف ملتی
لهدی اول سوره ایچونه بانا کز سنی فتحیه تبدیله اند که یضم اولی از جمع حرف
مضایات جمع الی اول سوره ایچونه نونه ساکنه فله که یضم اولی نواصب

هو انما خالی اولانه من مضارع علی افری عامل معنوب به عند ظهور مرفوع اوله یعنی
 ایچونه رانک فتنه سنی ضمه تبدیل اینک بنظر اولدی یانه - عایه وزنه موافقه
 لیسونه ایچونه صادره فتنه سنی ضمه تبدیل اینک بنظر اولدی تمت
 مضارع فتنه مشابه دیرلر اصطلاحه سازینک فی اوله حرف سه صروف استی
 کجورانه علی الماضی لغضه المضارع تمت
 نصره اصلنده نصر ایدی عند الکوفیه نصر دونه رانک حرکت بانه سنی حذف
 اینکه تنوین اسمک فواصلنده اوله یعنی ایچونه افرینه بر تنوین کتورده اجتماع
 ساکنینه اولدی اولیسونه ایچونه رایه کسریله حرکت ورده که نصر لیدی فعل مضارع
 اوله یعنی ایچونه نصر تبدیل لفظ نصر اولدی یانه - عایه وضعه موافقه لیسونه
 ایچونه صادره ساکنینه فتنه نصر اولدی تمت
 مصدر لغته ما یصدر منه الابدل والانسانه دیرلر اصطلاحه هم الحرف الیاری
 علی الفعل یا ضود هو الذی یتولد منه الاشياء ^{الشیء} ~~الکثیر~~ دیرلر تمت
 ناصر اصلنده بنظر ایدک نصر دونه یا حذف اینک که حرکت سنی فتنه ورده که فاعله
 محلیضه هم فاعل علامتی بر الف زیاده اینک که ناصر اولدی تنوین اسمک
 فواصلنده اوله یعنی ایچونه افرینه بر تنوین کتورده که ناصر لیدی یانه - عایه وزنه
 موافقه اولیسونه ایچونه صادره ضمه سنی کسریه تبدیل اینک که ناصر اولدی تمت
 اسم فتنه علواء تقاع مناسه اصطلاحه عادت علی معنی غیر مضاعفه فی نفسه
 باصله لانه التلاوة فاعل لغته فعل ایچانه ایدونه دیرلر اصطلاحه هم مشابه
 سه المضارع لانه قایم به الفعل بمعنی حدوث تمت

نصر تقدیم لفظ نصر افرینه و بنظر تقسیم لفظ اسم فاعل هم مفعول افرینه
 عتد ندر جواب بود که نصر نصر ندر اصلیده و بنظر اسم فاعل هم مفعول اصلیده
 اصلی اولانه تقدیم سزا و لایق اگر سوال اولنورایسه که مصدر جلد دونه اصلیده نیچونه
 تقدیم لایق اولدی جواب بود که مصدر معموله فعل فاعل دیرلر علی عامل معمول
 افرینه مقدمه و بر دخی فعلک اصلیتی عملی متغی عصبه در نصر که اصلیتی
 استقامت مختلف فیه در رانک ایچونه فعل مضارع افرینه تقدیم ایدی
 اسم فاعل هم مفعول افرینه تقدیم سزا اولنورایسه جواب بود که فاعل
 مفعول دخی در مفعول لانه دگر و بر دخی فاعل مقدمه مفعول در مفعول مقدمه
 ایجاد و تقدیم مقدمه و بر جواب دخی فاعل فعل مضارع علی معلومند
 متاقد مفعول مجهول متاقد معلومند متاقد متاقد لانه مجهولند
 متاقد اصلیده افرینه مقدمه اگر سوال اولنورایسه که هو و ذک استند
 دگر ایچانه هو و ذک سما عملیه و ذک کی اسم مفعول نیچونه داخل اولدی بر جواب
 بود که مزید ایدنه کلامه اسم فاعل اسم مفعول یعنی هو و ذک ایچونه
 اگر سوال اولنورایسه که تلا شین التباس بود - مرید لانه هملاً دیر سوال اولنورایسه
 تلاقی اصلیده فرقه نیچونه هم اولدی جواب بود که تلاقی ~~الکثیر~~ از در مزید چوقده
 از چوقده تابعد اگر سوال اولنورایسه که هو و ذک اسم مفعول ذک کی اسم فاعل
 نیچونه و بر مزید جواب بود که هر ضمیر فاعله فاعل مناسیده و ذک که ضمیمه

مفعول مفعول مناسبه و اگر خبر و کچه فاده سنون اوله اوله مفعول
و تقبیلته در بر اسم فاعل مضارع ماضی ماضی ماضی ماضی
مشتق اوله مفعول بعضی بالذات و بعضی بالواسطه اصل اوله اسم فاعل
فوع اوله بقیه استعاره که اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
علاقه هم اسم فاعل و اسم مفعول اوله اوله اوله اوله اوله اوله
علی الجمله لازم کلمه ایچونه اسم فاعل اسم مفعول سالز لک اوله اوله اوله اوله
فان مفعول فیکچی در و مفعول اکا مناسبه آنک ایچونه تقبیل اوله اوله اوله
اشفاق اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
مفعول اوله ایچونه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
فی اللفظ و المعنی و هو علی ثلاثة افواج اشتقاق صغیر و هو ان یكون
بینهما تناسب و الحروف لكونه الترتیب ضرب من الضرب و اشتقاق کبیر و هو ان
یکون بینهما تناسب فی اللفظ و هو الترتیب تحوید من الضرب و اشتقاق
اکبر و هو ان یکون بینهما تناسب فی المخرج یخرج من الهمز و المار
و الاشتقاق المذكور ههنا اشتقاق صغیر تمت
فصور اصله نیر ایدی نیر و نه یا مضارع ماضی ماضی ماضی
مخفف و نه به الیوم تنه و نه فار نه اوله برسم نه یا ایدی نیر
مفعول اوله اوله ایچونه ایچونه کبر لک هر که ریر که فصور اوله اوله اوله

اسم فاعله اوله ایچونه اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله اوله اوله ایچونه ایچونه اوله اوله اوله اوله اوله اوله
اوله اوله اوله ایچونه ایچونه اوله اوله اوله اوله اوله اوله
کلام عربی اسم مفعول اوله ایچونه ایچونه ایچونه ایچونه ایچونه
بر و اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
ما ایدی نیر نیر اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
علی الجمله لازم کلمه ایچونه اوله اوله اوله اوله اوله اوله
مفعول اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
او ما مفعول اسم مفعول فی الاصطلاح اسم مشتق من الضمیر المجرى
به الفعول بمعنی المحدث تمت
لم نیر اصله نیر ایدی نیر مفعول علامتی ایچونه اوله اوله اوله
بر لم نیر و کلمه لفظی عمل متعدی معنی عمل متعدی نیر مفعول
علامتی حرکتی اشتقاق ایدی معنی عمل متعدی نیر اوله اوله
معنا نیر ماضی به نیر ایدی ایدی نیر ایدی لم نیر اوله تمت
لم اصله نیر لام ایدی الفعول بمعنی مفعول مخرج لک ایچونه ایچونه
نیر ایدی لم اوله اوله نیر ایدی نیر ایدی نیر ایدی نیر ایدی
اوله ایچونه اوله نیر ایدی لم اوله تمت

الجحد في اللفظة الافكاره ويرور وفي الاصطلاح ما يجرى به لم ينفى الماضي
 المطلق او الكلام على الشئ والحد المطلق في الاصطلاح نفى الكلام
 في الزمان الماضي مطلقا سواء كانه مستمر او لم يستمر
 لما كان اصله لا ما ايدى الفك سيميم الف قرب مجزى اوله يعني اجدنه
 الف سيميم قلب ايدى كلدو ايدى من يربضه نه واقع اوله اولى ساكنه
 سكو في اصل ادغام واجب اوله يفيجونه سيم اوله به سيمى ثابته نل ايجبه
 او غم ايدى ادغام دنه بدل مد غم فيه برش و يركه لما اوله
 الاستفراقة في اللفظ الإصالة والاستعارة وفي الاصطلاح اصالة
 الشئ بطبيع الزمان الزمان هو مبدى محبة النفي في اللفظ الانكار والافاء
 لعدم الفعل وفي الاصطلاح وهو الاضمار عن عدم وقوع الفعل بادى
 شئ من حروف النافية مطلقا والمضى في اللفظة هذا الزمان ماضى
 انت فيه نزل اية الماضي وبه اية المستقبل وفي الاصطلاح وهو ايدى
 اواخر الماضي واول المستقبل متعاقبة من غير مهلة ولا تاخير والاستقبال
 في اللفظة الزمانه الاتى وفي الاصطلاح وهو ان ماضى الذى يربى
 وجوده بعد هذا الزمان ما ينه اصله نه ينه ايدى ينه دونه
 نفى صاى بناء معلوم مفرد مذكر ثنائى صيغى سى افه استمك مراد
 ايدى ك ينه نل اوله نفى علا سى حروف نافية دونه بواكثردكا

معناه عند قدى حال استقبال بينه محتمل اوله مضاعف معناه حاله تخصصى ايدى
 ما ينه اوله
 ما اصله نه لا ما ايدى لا مكن سيم سيمك لام قرب مجزى اوله ينى ايجونه لامى
 سيمه تب ايدى ما اوله لانه اصله نه لانه ايدى عند اظليل تحفنه
 ايجونه هه نه حذف ايدى لانه اوله اجتماع ساكنه اوله اوله سونه ايجونه
 الف حذف ايدى لانه اوله
 التاكيد في اللغة التقدير وفي الاصطلاح صفة يطلب بها الفعل
 ما ينه به المستوع امر غائب في اللفظ غائبه نه برش طلب ايدى ديزلر
 وفي الاصطلاح صفة يطلب بها الفعل عن الفاعل الغائب نهى غائب
 في اللفظ برشنى غائبه نهى ايدى ديزلر وفي الاصطلاح وهو صفة
 يطلب بها ترك الفعل عن الفاعل الغائب نهى نه اصله نه نه ايدى
 نه دونه تاكيد نفى استقبال بناء معلوم مفرد مذكر غائب صيغى
 افه ايدى مراد ايدى ك ينه نل اوله تاكيد نفى استقبال
 ماضى ايجونه حروف نافية نه وناصبه دونه برل كثر ركه لفظه عمل
 قدى اخرين نصب ايدى معنى عند قدى صاى ايدى استقبال بينه
 محتمل اوله مضاعف معناه استقبال تخصصى ايدى انه دونه نفى ايدى
 لانه ينه اوله امر حافظ في اللغة ماضيه ديزلر وفي الاصطلاح

نصفه اصدنه بنصر ایدی اسم الت ایل مضارع بنی فرقہ اجموہ عند الجمهور با ووز
 بنیہ کہ برینہ البوم تہ ہر قدر نہ برسم کثور کہ بیتہ سا کہ شنی ایلہ نطلو
 صفہ ایلوہ نطلو محکمہ اولوہ اجموہ التا کہ اذہر کہ فزکہ بالکرتا عمل
 شہ بنا بجمہ کسرہ ایلہ مرک وپرد کہ صفہ اولی لغہ شازہہ ملتبس اولی
 اولوہ اجموہ صادقہ صفہ بنی فتحہ بنیل ایلہ کہ صفہ اولی

الزمان فی الاصطلاح اسم شقہ من المضارع المعلوم الزمانه وقع قبله
 الفصل المکانہ فی الاصطلاح وهو ما سم شقہ من المضارع المعلوم لالة
 الالة فی الواصلة بین الفاعل والمفعول لوصول الالة الیہ بنا امرہ
 فی الاصطلاح وهو المصدر الذی برادہ الی لالة الی یکرہ علیہا الفاعل
 والمرد وھذا وضع لیلہ الی کتہ الحدیث

البنا نوع فی الاصطلاح وهو المصدر الذی یوصف بشی غیر واصدہ والنوع
 وهو ما وضع لیلہ علی کتہ الحدیث تحت نصفہ اصدنه نصرا ایدی
 من الکوفیتین بنا امرہ علامتی اجموہ البوم تہ ہر قدر نہ عند الجمهور
 بر تاکہ سا کہ زیادہ ایلہ کہ اجتماع ساکنین اولی تاد نہ تنوینہ اجتماع
 ساکنینہ دفع اجموہ تابیہ کسر یلہ مرک وپرد کہ نصفہ اولی کلک افرہ
 راتانک زیادہ سی سبیلہ وسلا کلامہ بولوب تنوینہ قابل اولوہ بنی
 اصدنہ مانک تنوینتی تابیہ نقر ایلہ کہ رای فتحہ اوزرینہ بنی قدوہ
 نصفہ اولی

اصدنه باضود فعل مجزوف دلالت اجموہ تانوزہ کسرہ شنی فتحہ بنیل
 ایلہ کہ نصفہ اولی نصفہ اصدنه نصرا ایدی

عند الکوفیتین بنا نوع علامتی البوم تہ ہر قدر نہ عند الجمهور افرینہ بنا
 سا کہ زیادہ ایلہ کہ اجتماع ساکنین اولی تاد نہ تنوینہ اجتماع ساکنینہ
 دفع اجموہ تابیہ کسر یلہ مرک وپرد کہ نصفہ اولی کلک افرہ راتانک

زیادہ سی سبیلہ وسلا کلامہ بولوب تنوینہ قابل اولوہ بنی اجموہ
 ایلہ کہ تنوینتی تابیہ نقر ایلہ کہ رای فتحہ اوزرینہ بنی قدوہ اصدنہ
 اصدنہ باضود فعل مجزوف دلالت اجموہ تانوزہ کسرہ شنی فتحہ
 بنیل ایلہ کہ نصفہ اولی بنا امرہ ملتبس اولی اجموہ اجموہ
 ایلہ کہ شنی ہی کسرہ بہ بنیل ایلہ کہ نصفہ اولی تحت

نصیر اصدنہ نصرا ایدی عند الکوفیتین اسم تصغیر مصدر نہ کز صفہ شنی اصدنہ
 مراد ایلہ کہ اسم تصغیر علامتی اجموہ البوم تہ ہر قدر نہ عند الجمهور
 لاص الفصل بنیہ عند الجمهور بر یا زیادہ ایلہ کہ اجتماع ساکنین اولی
 ہمدانہ باد نہ اجتماع ساکنین دفع اجموہ صا دہ کسر و ایلہ مرک وپرد کہ
 نصیر اولی تابیہ ساکنینہ با قبل یسور یای ساکنینہ حال اوزرینہ ہدایتک
 نصیر اولی صفہ مشبہہ نہ سلیم وزینہ ملتبس اولی اولوہ اجموہ
 ہمدانہ کسرہ شنی فتحہ بنیل ایلہ کہ نصیر اولی اصدنہ من العللی نونک

التي يبراد بها الماء الزايدة عن الاصل المراد

اندر دهن نه بجه ایوی نه دانه اسم تفخیر مفرد و جمع مذکر صفتی
اضافه ایکن مراد اید که مضارع ایل اسم تفخیر بیتی فرقه ایچونه
نیمه دانه مضارع صرفی فاعله یا اضافه اند که ~~نیمه دانه~~ ~~نیمه دانه~~ ~~نیمه دانه~~
بدل برینه بیونیمه و صرفی نه نه عند الجماعه بر الف زیاده اید که
نقله سه تیر اولدی حکمه اولونه ایچونه است گفته ادا اولکه مذکر بالک
فاعله و نه بی همز ویه کمره ایل مرکب ویرد که انصر اولدی اسم تفخیر
همه زای همزه قطع اولدی بی ایچونه الف کمره سی فتحیه بدیل اند که
انصر اولدی و ضمه موافقه لکونه ایچونه و و زنه رعایت اولدی بی ایچونه
صدا و ک صمه سی فتحیه بدیل اند که انصر اولدی

تقصیر آید مبالغه نیست نزد ~~الله~~ تقصیر زیاد و نقصان قوت
ضعیف پرشدن شئی نیست است ملاحظه اول نور مبالغه و در شئی
نیست است ملاحظه اول سبب بلکه غیر نسبت مبالغه است
ملاحظه اول نور اسم تقصیر آید ~~تقصیر~~ افعول تقصیر نیست نزد

اسم تفضیل همد آید ذکر اولوایه افتد تفضیل دیر در هر
 نزد ذکر اولوایه اسم تفضیل دیر را با خود معنی انقلاب بر این
 افتد تفضیل را اسمیه انقلاب آید اسم اسم التفضیل دیر را معنی نه از اسم

اسم فاضل في اللغة - ما يزيد على الغير في الاصطلاح اسم مشتق من المضارع
المعظم الموصوف بزيادة على غيرهم

ما انصره اهلته نصر ایدی نصر دنه نصر تعجب اوله صفتی اقد اتمل مراد
ایده که نصر دنه اوله قریب اوله محل ایوم نشاء هر فلز دنه بر هوز و ساکنه
عنه الجمهور نه بانه ایده که نصر مستعبر اولدی اوله نه ایچونه همزه که و ایده که
و پر دکه نصر اولدی نصر تعجب اوله همزه کی همزه قطع اولدی یعنی ایچونه کر دنی
فحیه تبدیل ایده که نصر اولدی کلیم واحده مثبته اربع حرکات نه ایات
جمع مکروه اولدی یعنی ایچونه نوزی ساکنه قید که نصر اولدی انصره دنه اوله
عنه التثویه شئی معنایه بره موصوفه باقد و عنه الاضافه شئی بر ما موصوله
باقد و عنه الفاعل بر ما استظهار نه زیاد ایده که ما نصر اولدی مفرد نه نه
تثبته جمع ملکی اوله نه ایچونه افزینه بر ضمیر مرفوع تفصل هو ذر با ایده که
انصره هو اولدی کلیمه شفه انصای اولدی یعنی ایچونه تخفیف ایچونه نه نه و او
صند و ایدوب ضمیمه مرفوع تفصل ضمیر مرفوعی متصلا تبدیل ایدیه کم ما نصر اولدی
نصر تعجب ما وضع لانه ما تعجب التعجب هو هیئة التفعیل النفس
عنه ذیه ما ضعیف مسمیه و خرج عنه ظهور نصر نه نه
انصره نه اهلته نصر ایدی ما نصر اولدی یعنی کسی ما نصر ایده نصر دنه
ببینی نه نه ایچونه نصر دنه راستی ساکنه قید کی تخفیف ایچونه صادکافنی شئی

فقد وردت في ما ليس بمفرد ولا يجمع ما هو مفرد مفرد الفقد
 او ما مفتوح ما قبلها ونون مكسورة جمع فاعلم انه مفرد ولا يجمع
 اسم ما هو مفرد مفرد واو مضموم ما قبلها او يا مكسورة ما قبلها ونون
 مفردة

اگر سوال او نوزد ايس که کما اوز رسته بچونه تقديم ايرى جواب
 بود که لم يظدر لما متركب ربيلا مركب اوز رسته مفرد و ان
 بچونه تقديم ايرى
 تعريف الكتاب في عبارات المؤلفات المشتملة على القواميد العلمية
 مطلقاً على سبيل الاختصار و اذا ضاقت بلاد البلوى في
 التوضيح و شرح و عسر يبركه اذا افكرت فافترغ
 ومنه نضره على الاول اي من نضره على كونه مبتدأ مرفوع تقديره ان نضره
 اي نضره يكون مفعولاً مطلقاً
 فافترغ
 ادب العلم اكثر من العلم ادب الاول و ادب الهوى كرمه خالي اولاد
 ادب سوز علم او قدسه علم اولست و كرمه عالم قداسد و علمه
 صدق و من اعظم علامت الحكيم العلم قول المرء بخير
 عما في قلبه

الترتيب و اللغة مع الشرح فصار رغباً اي الترتيب بوصفها ترتيبها على لغة الجواب على سطر
 ترتيبية ضخمة اعتباراً انتم كن تقدركم جميع الرسائل فانية على ثلاثة ابواب و يمكن
 و اما الترتيب في العرف و جميع الاشياء بتقديم بعضها و تأخير بعضها و هو ترتيب على ترتيب لغوي
 ايرى

في العاين اربعة المودث و دره
 في الاصطلاح ما يصل
 به المعنا المقصني الاعراب
 العمل لغة و المستأثر دره
 اصطلاحاً ما يوجد فيه
 ان العاين لفظاً و تقدراً

تعريف سون طلب الحقائق
 الشقائق لطريق الاستفهام
 والدقائق

تعريف خاصه
 ما يوجب في نفسه
 ولا يوجد في غيره
 تعريف دور
 ما يتوقف الشرح
 على ما يتوقف عليه

تعريف تعريف
 وهو الذي يكون تصور و نسبياً
 لكتاب تصور الماضي

الاعراب في اللغة ازالة لفظ
 عن شئ في الاصطلاح و
 بناء من العاين يخلق به
 اخر العلم بسبب

فانصرت ولم اعرف من الجملان و جليلان

بيت
 رایت بنیا علی کسب فقلت ما اسمک
 فقال لوما فقال لیل فقال لالاسم

تعريف
 طائف من الكتاب
 مشتملة على مسائلها

و صدر مشرق اللون كان ثدياً حقان
 فابقت ولم اعرف من الجملان و جليلان
 و بالله من الدرديات و مرجان الخمسة

فان قيل لم قدم الحمد على لفظة الجلالة مع انه صفة ولفظة الجلالة ذات والذات مقدر
على الصفات فلنا لان هذا المقام مقام الحمد ومنه التقديم كقولنا مدحت
الملك على صفاته لا مدحت لان صفاته ليس باختياره بل باضطراره

اعلم ان لفظة حيث اذا استعمل بالباء يكون بمعنى الاعتين واذا استعمل عنى يكون بمعنى الجيرة
او بمعنى حيي واذا استعمل محجرا عنهما يكون بمعنى المكانة

اذا علم اذا استعمل بالفاء يكون جوابا واذا استعمل بالواو يكون سوگا واذا استعمل
عنهما يكون تنبيها

اعلم ان الضمير الموقوت يرجع الى المذكور باعتبار النفس والضمير المذكور يرجع الى الموقوت
باعتبار الشخص لان الشخص مذكور والنفس موقوت

اعلم ان الشيء اذا ذكر معرفة واعيد معرفة قالنا في الاول واذا ذكر نكرة واعيد نكرة
قالنا في الاول شدة قوله فان مع العسر يسرا اذ مع العسر يسرا فذا قال بن عيسى رحمه الله
من نصب يسرا في البيت

واذا ذكر معرفة واعيد نكرة فهو غير الاول شدة متخفا عن بني دهم وهذا القول اخوان
على الايام ان يرجع قولنا كما الذي كان

واذا ذكر نكرة واعيد معرفة قالنا في الاول كقولنا انا ابرهنا اما فرعون رسول
فهي فرعون الرسول

وهذه القاعدة قاعدة بعدل عنها كثيرا كما ان قاعدة اعادة نكرة نكرة يكون غير الاول
قاعدة بعدل عنها كثيرا كقولنا معاذ الذي في السواد له في الارض لاسية

على ان هذه القاعدة انما يكون في ضمير لا بعدل عنه انما الظاهر واما في مقام ضمير بعدل
فغير الظاهر فالثاني غير الاول

قال السمعاني

من خاف من القرب بالقبيل نجى من الغيب ووصل الى الغيب

الاولى بالقلب الثاني بالار

قال السمعاني

كن عالما او متعلما او ساعيا ولا تكن رابعا ففعلت كذا

وقال السمعاني

علي بن ابي طالب كان نبيا زني اسرا بغير صدق بكونه

يستغرق امن ثلث وسبعين فرقة كلهم في النار الا واحد فغير منهم يا رسول الله

قال وسم ما انا عليه واصحاب صدق حب الله قال النبي

سبأ في زمان علي امنى لا يحبون العباد الا بشيء جديد ولا يسمون القرآن

الا بصوت حسني ولا يسمون الفسوق الا بصوتهم ففعلت بفوق من العباد

كما يفرق الغنم من الذئب

ای قضا به صلاحی اولاد طالب علم معلوم اولاد که بوی کلید اولاد
نقود هر طالب علم لازم اولاد بر الای عم صدقند بی اسیرستی
اولاد کنایه فاعل لها باشند اولاد که اولاد طالب علم لازم اولاد
مذکور فاعل لها کورجه نقود به بلوب و حفظه ایلوب و محلی مناسب
اجرایتیه السلام و اب نصف فاعل صدقند اولاد که هر کتاب اولاد
اوج شنی ذکر اید لر اوج و اجبه الاستعمال هو و د جاز و الاستعمال
واجبه الاستعمال اولاد بسمه صمد خلق بسمه نام و جوبیه اوج
و بدوزار و بی الهی و بی نبوی و بی عقلی و بی الهی افرایم
رتبه و بی نبوی کل امر وی بال لم پیدا بالمسئله هر صدقند و جوبیه
اوج و بی نبوی و بی الهی و بی نبوی و بی عقلی و بی الهی فو قه طم
الله رب العالمین و بی نبوی کل امر وی بال لم پیدا فیه بالحمد لله فهو قطع
و بی عقلی شکر انعم علی المنعم علیه واجب صدقند و جوبیه اوج و بی نبوی
و بی الهی و بی نبوی و بی عقلی و بی الهی یا ایها الذین
امنوا صلوا علیه و سلموا تسلیما و بی نبوی من دعی الی الله ولم یرکض
فی دعائه انه ضامن ان لا ینجی ب دعائه و بی عقلی الله علوی و تبارک
سفی لا ینزل السفی الی الملوک الی براسطه النبی علیه السلام
بسم الله الصلوة سوره ایل علیه البصر بینه علی غیر القباکی و و صدقند اولاد

تغیر یا قبله که بیه و برده که اسم اولدی تحف بجه سنا کردنی
صدقند که فطو صدقند اولدی اولسونه ایچونه اولنه بر هر نو و صدق
مکسور کتور که اسم اولدی بقا الله دلالت ایچونه اولنه
بر یا جاز کتور که با جاز کلم ایل افرینی صدقند با اسم اولدی
اکله و شرب قبا صدقند بسمه استعمال کتور لو بدینی ایچونه
لفظنه فطو هر صدقند افرینی بسم اولدی با اسم بصر قلد
اسم اولدی لفظه جلالة مضاف قلد اضافت بسین افرینه
تغیر ساقط اولدی بسم الله اولد که
یا فو بسم الله اهلته و سم ایدی عند الکوفینیه فی غیر القباکی
و او صدقند که فطو صدقند اولدی اولسونه ایچونه اولنه بر
هر نو و صدقند کتور که اسم اولدی بقا الله دلالت ایچونه
ایچونه اولنه بر یا جاز کتور که با جاز کلم ایل افرینی
بر ایدی بسم اولدی اکله و شرب قبا صدقند بسمه استعمال
استعمال کتور بدینی ایچونه لفظنه فطو هر صدقند افرینی
با اسم بصر قلد با اسم اولدی بسم بی لفظه الله مضاف
قلد اضافت بسین افرینه تغیر ساقط اولدی بسم الله اولدی
الله الصلوة الیه ایدی علی غیر القباکی هر صدقند اولد اولد

مکه که می مابعدند که رابه و پرد که رهم اوله مباله ایچونه
 افرینه بر تونه اید بر الف ر یاده اید که الف مابعدند فتوحه کنی
 اقتضا اید یعنی ایچونه بیکر فتوحه کنی فتوحه کنی بیکر اید که رهم
 اوله اسمان انعامی ایچونه افرینه بر تونه کنز که رهم
 اوله تحف ایچونه حای ساکنه قدیم رهم که اوله تعریف
 ایچونه اوله بر الف لام کنز که رهم الف لام تعریف دلالت
 اید تونه تکبیر دلالت اید کلم واحد دهم تعریف هم تکبیر
 جمع جانور اوله یعنی ایچونه الف لام سید تونه ساومه اوله
 الرحمن اولی لام رابه رانکه لامه قریب مخرج اوله ایچونه
 لام رابه قلب اید که آرهمه اوله ادغام وایب اوخنده
 ادغام اید که الرحمن اللهی الرحمن اللهی الرحمن اللهی
 هضم پیشه بنا فله مرد اید که برهمه یا مضارع عربی
 هذو اید که هر که می مابعدند کی ساکنه اوله رابه و پرد که
 رهم اوله مباله ایچونه بیجه العیبه واللام بر بار باره
 اید که یا که اید مابعدند که رهمی اقتضا اید و برهم اولی
 اسمان انعامی ایچونه افرینه بر تونه کنز که رهم اوله
 تعریف ایچونه اوله بر الف لام و افر اوله افرینه دونه تونه

ساق اوله الرحمن اوله لایح لایه رانکه لامه قریب مخرج هذنه
 ناسخ لامه بر رانکه قدیم اوله ادغام وایب اوخنده
 ادغام اید که الرحمن اللهی الرحمن اللهی الرحمن اللهی
 مضعوبه تقدی و تجاوز اید فله اول مضعوبه بدل و هودی لازمه
 دگر اید هاشم غنوه مضعوبه و قد غنوه مقدم مضعوبه بدل
 و هودی موجد هاشم لازم در و بعضی الاشائخ دخی بومنه هبه
 هم کف و محققان غنوه مضعوبه فله اول اوله لازم دگر
 فعلی مابولنه کفایه اید رهمی مذهب بینت ذات واجب الوجود
 قول کریم اوله خلق السموات ایتن السموات مضعوبه به می برهم
 مضعوبه مطلقه غنوه هاشم والاشائخ مضعوبه مطلقه خلقه
 اول سموات موجد و اوله مخرج و محققان غنوه مضعوبه
 برهم مابولنه مخرج و اخی صر خلق السموات ایتن خلقه
 مضعوبه اوله خلقه مضعوبه مطلقه السموات مضعوبه در
 فلا تقدر بآب غنوه هم هر در و فی الاصطلاح و هو نوع
 منه القوامه الظنه هو الاعتقاد راجع الوهم هو الاعتقاد
 و مروج الخطاب توجیه الكلام الی غیر الخطاب علی تسمیه
 خطاب معینه و خطابه غیر معینه القضا علی اربعة اقسام

نصر مشق من نصر عند الكوفون
نصر مشق من نصر عند البصر

قصيدة ادم في غرور

هناك فرار الفراء ومرتب ايات الفروا
جل سانه ومرتبة سلك عناية والظا
مكونه به لا يذوق قوة شاطفسى درهم
فعلهم به وسلك انفسهم من كرونة
وكلمه كين او لوفور يلى سلفهم

الواحد للواحد ويبقى لنا قسمة من

التعبد سعيد في بطن اتم
الما الى الازل

والثقة شقى في بطن اتم

كل عولود يولد على قطرة الكسوف

اول
اول ما حج اول
اول ما اول ما اول

او هم
او هو ذن او يانف
او هو الذن او يانف
ما ماتنا واية الفسوف

العلم ذو بوقية والجهل ذو بؤود واد
لو كان في العلم كره لثني شرف لكاه شرف الخلو ليس

قدرة قله انهم ذر عاقبت
نلا شورش
اولا قهر بنو

اولا قهر بنو

عزای قهر بر مردم مع لغوی جمع مؤنث
بر هر دو

لا ینفخ صیغه مفرد و لا ینفخ بوقه نکر و لا ینفخ بوقه نکر و لا ینفخ بوقه نکر
نکر ما یجب اتیان و اتیان ما یجب ترک او مستحال اللفظ فی غیر حقیقه
بلا قرینه معینه اعتماد اعلی ظهوره

سجده حمد و در صلابه ذکر مائده فایز اوله قصیده شومر مستحرف فی العطر قرا عفره اوزرینه
کلمه اوزرینه امر ایکن ابرائی سراد ایدنه معنی کل شیء اشیای محتاج ایدنی شید احوال
بیاضند اولیدر می بسیر الاقرصی قواعد علیہ پیشتر عبادان مولف در یا خود مدونه در یوا وید
کل صحرای عمل امر ایکن ابرائی سراد ایدنه معنی کل شیء اشیای محتاج ایدنی شید احوال
ترتیب ممتعه و اصبا و صبر یا خود با اعتبار الفقه سالتک ابرائی صحرای شکر
اولوی الدینی صاده مضفی و اصب و صبر

شرق
کل عظم کل در ماندن ارا
بوشه در قما بود یکم یاره
دری ست پا چاره یاره
بیشه بوق سن و یلفکاره
کلر شایم قیا یازی
نه بوشن اینه بونازی
بهار کن قالدن برانی
بیشه بوق سن و یلفکاره
شرق
هم اد سلاخیم ریدم طولدی یاشیله
هم یاده شیری بر قلم تریشی ایلم
هم اندوم کندی بولدم دوویندی هم طکان ایلد
هم معور اقدم جوق سوریم سوسنی
من دعا بهد الدعاء تقضی حاجه فاناک
فما یفعلها و لکن فانها الشیء لا
تعلوه السقاء فانه روه سنی
به الله ان اسئلك بمحضه
لغز من عرشک و مستی الم
جه من کتابک و باسک ال
عظم و جدک الاعلی و کلما
اولقد عطفک یاد او ایدر ایهیمی شک انایات و
ای اقدم اد سلاخیم بتر اولدی کلشند مولانا و لا قوه ان
بانه ایل نظم
بینه ضیفیم داینام سلاخیم بتر وقت
قد سجد یوق قصورم به کجا سجدیم
ادیم معور اقدم جوق سوریم سوسنی
اولقد عطفک یاد او ایدر ایهیمی

رسد اینه

شرق

شرق

تعريف من قوله

تعريف سامي عند المعاني

هي الكلمة المستعملة في غير ما وضعته

بلا قصد على قطع معه قرينة الاتحاد

على خلاف المراد

تعريف عند الاصطلاح

ترك ما يجب انبائه اتيان

ما يجب تركه

[illegible][illegible]

الرّصم اصله ذرّصم به نقل اندك به حمدنه فعلا نه وزنده صفت مشبهه بنا فلما
 مراد اصله ذرّصم به حمدنه يا عضارعت صرّفتي حذف اندك هر كسي مابعد نه کی رایه ویر و كره و ضم
 و لای میالنه ^{ایچونه} الف فونه كتوردك رّصم اولی تحقیف ایچونه حایه ساكنه قل
 رّصم اولی تمكّن اسم ایچونه افرینه تنوین كتوردك رّصم اولی تقریف ایچونه الف
 لام كتوردك الف لام كلمه اخر ندخ تنوین دوشده ال رّصم اولی لامك رایه رانك لام
 رّصم اولی ایچونه لامنه به رایه بدل قللك از رّصم اولی كلمه ایکی صرف به جسدنه
 واقع اولی رالر اولی ساكن ثانیاً محرک ادغام واجب ادغام ایچونه رای اوئی را و ثانیاً
 ادغام اندك مدغمه بدل مدغمه اولاً ثانیاً رایه به شده ویر و كره رّصم اولی
 الرّصم اصله ذرّصم به نقل اندك به حمدنه فعلا نه وزنده صفت مشبهه بنا فلما
 مراد اصله ذرّصم به حمدنه يا عضارعت صرّفتي حذف اندك هر كسي مابعد نه کی رایه ویر و كره و ضم
 و لای میالنه ^{ایچونه} الف فونه كتوردك رّصم اولی تحقیف ایچونه حایه ساكنه قل
 رّصم اولی تمكّن اسم ایچونه افرینه تنوین كتوردك رّصم اولی تقریف ایچونه الف
 لام كتوردك الف لام كلمه اخر ندخ تنوین دوشده ال رّصم اولی لامك رایه رانك لام
 رّصم اولی ایچونه لامنه به رایه بدل قللك از رّصم اولی كلمه ایکی صرف به جسدنه
 واقع اولی رالر اولی ساكن ثانیاً محرک ادغام واجب ادغام ایچونه رای اوئی را و ثانیاً
 ادغام اندك مدغمه بدل مدغمه اولاً ثانیاً رایه به شده ویر و كره رّصم اولی

[illegible]

از این شد و بر دلت اذکر اولیاد

[illegible]

هر قابل اصلند قال ایدر اسم فاعل مجوز فعل معلول علیه فعله القصر یسببه بر لغت باد و ایدر اسم فاعل
 و هر چه یازده اندوک اضماعی ساکنه اولی الفتنه رخ اضماعی ساکنه دفع ایچون غنه القملند مقول
 اولان ایچون غنه یازده اندوک فاعل اولی ساکنه کائز کنه بوبل صه
 غار اصلند غار و ایدر و او طرفه و اضماع اولی ساکنه ماقبل مکسور فاعله در که و او طرفه و او
 اولوب ماقبل مکسور اولی یای قلب ایدر لر اسمیه بز دفعی قلب اندوک غازی اولی
 غازی اصلند غازی ایدر با اوزر سنه ضمه نقض یا نذ ضمه سنی نقض کوروب حذف اندوک اضماع
 ساکنه اولی یازده ننو سنه رخ اضماعی ساکنه دفع ایچون بایه حذف اندوک ننو سنه ماقبلند
 زایه نفر اندوک غازی اولی ساکنه غازی ایدر با اوزر سنه کس
 نقض یا نذ کس سنی نقض کوروب حذف اندوک اضماعی ساکنه اولی یازده ننو سنه رخ اضماع
 ساکنه دفع ایچون بایه حذف اندوک ننو سنه ماقبلند کی زایه نقض اندوک غازی اولی
 رایم اصلند رایم ایدر با اوزر سنه ضمه نقض یا نذ ضمه سنی نقض کوروب حذف اندوک
 اضماعی ساکنه اولی یازده ننو سنه رخ اضماعی ساکنه دفع ایچون بایه حذف اندوک ننو سنه ماقبلند
 کی صه نقض اندوک رایم اولی ساکنه رایم ایدر با اوزر سنه کس نقض یا نذ
 کس سنی نقض کوروب حذف اندوک اضماعی ساکنه اولی یازده ننو سنه رخ اضماعی
 دفع ایچون بایه حذف اندوک ننو سنه ماقبلند کی صه نقض اندوک رایم اولی ساکنه
 مقول اصلند مقول ایدر و او صرف غنه مکرر ماقبل صرف صحیح ساکنه اولان قاف تخم صر کانه
 صرف صحیح اولاد صرف غنه و او کس ماقبلند کی صرف صحیح ساکنه اولان قاف ویرد
 اضماع ساکنه اولی و او بدین اضماع ساکنه دفع ایچون مقول و او سنی حذف اندوک
 غنه سنی صوف و او سنی حذف اندوک ای حسن الاخضی کورد مقول اولی
 مکید اصلند مکید ایدر یا صرف غنه مکرر ماقبل صرف صحیح ساکنه اولان کاف تخم صر کانه
 صرف صحیح اولاد صرف غنه رخ یا نذ هر کس ماقبلند کی صرف صحیح ساکنه اولان کافه نقض اندوک
 اضماع ساکنه اولی یازده و او بدین اضماع ساکنه دفع ایچون بایه حذف اندوک مکید
 اولی بایه مخدوفیه دلالت الیه صه ایچون بایه حذف اندوک کاف سنی کس
 تبدیل اندوک مکید اولی و او ساکنه ماقبل مکسور فاعله در کی و او ساکنه ماقبل مکسور
 اولی و او یای قلب ایدر لر اسمیه بز دفعی قلب اندوک مکید اولی
 مکید اصلند مکید ایدر یا صرف غنه مکرر ماقبل صرف صحیح ساکنه اولان کاف تخم صر کانه
 صرف صحیح اولاد صرف غنه رخ یا نذ هر کس ماقبلند کی صرف صحیح ساکنه اولان قاف ویرد
 اضماع ساکنه اولی یازده و او بدین اضماع ساکنه دفع ایچون و او یای حذف اندوک
 مکید اولی یا نذی صحیح سالم اولون ایچون کاف سنی کس یا نذ
 اندوک مکید اولی

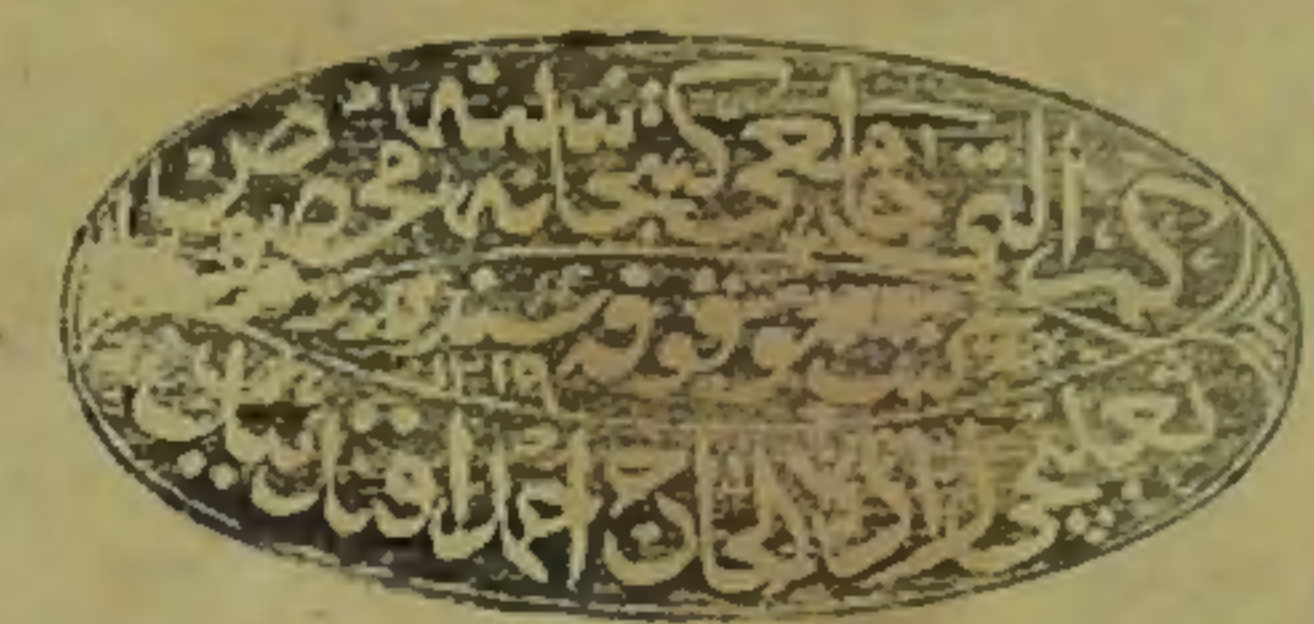
[illegible]

[illegible][illegible]

تعريف من
علم من فيه حال اية الكلمة التي
من حيث الاعماب والبناء

تعريف مسامحة عند المعاني
هي الكلمة المستعملة في غير ما وضعت له
بلا قصد من قطع معناه قرينة اعتقاداً
على ظاهر المراد

تعريف مسامحة عند الاصطلاح
ترك ما يجب اثباته اتيان
ما يجب تركه

6011

برجعه راجع اولان ضميره فيمن اسنادا وندى
وقد ادخلت في المرسد وجاز اختصار
جميع المرسد جاز مصطفاً بجمع
نقطة قطرة اب زخم غاف زخم
انزل انزل غاف غاف غاف

[illegible]